

Prievidzský volejbal v rokoch 1950 – 1965

Ked' si mám zaspomínať na svoje pôsobenie v prievidzskom volejbale, nedá mi, aby som nezačal od chvíle, keď sme sa ako Dlhoulíčania, okrem futbalu, hry na blchu a pasáka začali zapodievať i volejbalom. Bolo to okolo roku 1950. Ani neviem kde a ako sme tomuto športu priňuchali, no spomínam si, že náš prvý hlavný „stan“ sme mali vybudovaný vo všešportovom areáli „Jarmočnisko“.

Začínali sme veľmi skromne, starú ošúchanú loptu – fizovačku (vtedy lopta so šnurovaním) zohnal Dušan Veterník. Jožo Kocúrik a Lojzo Vida uplietli sieť zo špagátu a my ostatní sme vytýčili ihrisko tak, že sme do pažite vyškriabali ryhy motykou namiesto čiar, zakopali dva drúčky, natiahli sieť a hrali takmer každý deň až do tmy. Káder Dlhoulíčanov tvorili spomínaní Jožo Kocúrik, Lojzo Vida, Dušan Veterník, Milan a Rastino Gromovci, Rudo Chyľo (*po privedzky zmäččené*), Jožo Krško, Fero Mečiar, ja a ďalší nadšenci. Naším prvým a najčastejším súperom boli Pieskovčania, u ktorých dominoval Fero Gramantik, bratia Frimmelovci a bratia Gatiaľovci, ale často sme hrávali i proti Necpaľancom na čele s Jožom Petrášom (Ličike) a Mariánom Vaňom. Keď sme sa naučili aspoň ako tak servovať, trúfli sme si ísť hrať i do Brezian, kde vo farárovej štepnici nastúpili proti nám Jožo Solárik, Eugen Tallo, Dušan Škultéty, Šimo a ďalší Brezania. Zvíťazili sme. Ďalším častým súperom nám neskoršie boli Bojničania – Bratia Karakovci, Stano Púchy, Fero Bireš, Priehoda a ďalší.

Svoju inšpiráciu sme získavali v záhrade Sokolovne, kde v tých časoch pôsobilo silné volejbalové družstvo Prievidze, ktoré štartovalo vo vyšších súťažiach. Spomínam si, že kostru vtedajšieho „mančafu“ tvorili vynikajúci hráči: bratia Julo a Laco Pasovskí, bratia Vojo a Tibor Tančekovci a bratia Cmarkovci z Bojníc, Rudo Meliško, Tado Engliš, Táčovský starší, Vernarec, Kardoš a ďalší dobrí hráči. Bola to veľmi silná a zanietená generácia.

My, teda Dlhoulíčania, sme sa v roku 1952 prihlásili do nižšej súťaže, doplnení o Pieskovčanov a ďalších mešťanov. Hrali sme tzv. okresnú súťaž, v ktorej štartovali Bojnice, vojaci zo Zemianskych Kostolian, Brezany a my pod názvom Lokomotíva Prievidza. Na bielych tričkách sme hrdo nosili šablónou vlastnoručne namaľovaný dymiaci danf (rušeň) s nápisom Prievidza.

Prievidzský volejbal v rokoch 1950 – 1965

Náš káder vtedy tvorili: Mečiar, Záž, Gromovci, Tulíkovci, Boháčovci a dopĺňali nás výkonnostne silnejší študenti, ako Jožo Bielický, Ďuro Pasovský, Igor Stec, Martin Ňuchalík a ďalší hráči.

Silný Tančekovský a Cmarkovský mančaft sa začal postupne vytrácať a tak sa vo vyššej súťaži začal káder dopĺňovať. Lokomotíva hrala v tom období, t. j. v rokoch 1956 – 1959, krajskú súťaž Nitrianskeho kraja. Káder družstva tvorili okrem Pasovských už i noví hráči a to: Ďud'o Dvorský, hrajúci tréner Ivan Dzubák, Martin Ňuchalík, Igor Stec, Jožo Bielický, Emo Mečiar a výborný smečiar Ing. Šimo, ktorý prišiel zo Slávie Bratislava. Káder dopĺňovali Fero Mečiar, Rastino Grom a ja. I tento kolektív sa postupne rozpadol. Do Partizánskeho odišiel Dzubák, Ing. Šimo na východ, ďalší hráči – Bielický, Juro Pasovský, Stec a Ňuchalík sa začali viac venovať basketbalu a tak sa stalo, že sa asi dve sezóny nesúťažilo. V týchto rokoch sa hral výborný volejbal i v Novákoch. Hrali taktiež krajskú súťaž. V ich družstve vtedy dominovali hráči ako bratia Pružincovci, Rudo Koreň, ale hlavne nenapodobiteľný poliar Miško Oršula (bol aj futbalovým brankárom).

Až v roku 1961 začal Imro Lieskovský, z iniciatívy Janka Sedláka a Milana Maliarika, organizovať nové družstvo, začlenené do telovýchovnej jednoty Baník Prievidza. Jeho pravou rukou bol Laco Mišurda. Spoločným úsilím zaistili telocvičňu v Sokolovni, zohnali výstroj a lopty a prihlásili nás do krajského majstrovstva, vtedy už Stredoslovenského kraja. Káder pozostával z hráčov: Laco Mišurda ako hrajúci tréner, ďalej Emo Mečiar, Dežo Koronózi, Miro Piterka, Fero Mečiar, Rasťo Grom, bratia Tibor a Milan Tulíkovci, ja a myslím, že už i Vlado Jarolímek. Veľmi sa nám nedarilo, no doma sme vyhrávali, lebo sme sa všetci zohnali. Pekné zápasy sme zahráli v Príbovciach, Turčianskych Tepliciach, ale i v Kláštore pod Znievom a v Novákoch. V tejto súťaži sme zotrvali asi tri roky, no to už káder postupne dopĺňali ďalší schopní mladíci. A my – Fero Mečiar a ja, ktorí sme to spolu ťahali od začiatku, sme sa preorientovali na populárny basketbal.

No volejbal nás ešte stále opantával. Vytvorili sme si družstvo Reštaurácie Prievidza, s ktorým sme zažili potom ešte veľmi veľa krásnych volejbalových epizód. Hrávali sme v zložení – F. Mečiar, J. Záž, Jožo Koreň, Bajó Vestenický, Laco a Jožo Boháčovci, Gusto Košík a ďalší. Medzi nezabudnuteľné zážitky patrili vždy turnaje, ktoré sa každoročne hrávali vo Vrbičkách v Nedožeroch, organizovaných pri príležitosti Medzinárodného družstevného dňa. Urputné boje medzi sebou zvädzali Nedožerci, Bojničania, vojaci zo Zemianskych Kostolian a Reštaurácie Prievidza.

Prievidzský volejbal v rokoch 1950 – 1965

K týmto tradičným rivalom v tomto období pribudol ďalší súper. Bolo to družstvo zložené z mladých inžinierov – Tatranábytku Pravenec. Zakladateľom a organizátorom bol Ing. Milan Mydlo. Okrem neho tvorili družstvo hráči: Ing. Vavro, Ing. Obert, Ing. Kos, a Ing. Mitterpach, bratia Barošovci, Ing. Macko, Ing. Hraník, Ing. Gatial a neskorší tréner prievidzských žien – volejbalistiek – Ing. Milan Klimant. Toto silné družstvo hrávalo svoje zápasy v kolónii v Pravenci.

V začiatkoch, v rámci okresu, pôsobilo i družstvo Handlovej. Spomínam si, že medzi opory patrili hráči: Ďusi Türk, Janko Hurtík, Osi Šwarc, Laco Vážan, Jožko Ivanič a ďalší.

Môjmu účinkovaniu vo volejbale vďačím za mnohé. Okrem zdravého pohybu a psychickej pohody som získal veľa dobrých priateľov a zostali mi veľmi krásne spomienky. Nikdy neoľutujem, že som svoje mladé roky upísal tomuto športu. Záverom prosím o ospravedlnenie všetkých, na ktorých som si vo svojom príspevku po päťdesiatich rokoch nechtiac nespomenul.

Želám prievidzskému mužskému volejbalu mnoho úspechov, úspešné účinkovanie v najvyššej slovenskej súťaži a verím, že i volejbal sa zaradí medzi športy, na ktoré bude môcť byť prievidzský okres právom hrdý.

Ján Záh-Dziny (1932)

Volejbalový a basketbalový mančaft Reštaurácií počas prestávky volejbalového tréningu v záhrade Sokolovne (1962): zľava Fero Mečiar, Imino Novodvorský, Robino Margentín, Jano Záh, Jožo Koreň, Laco Boháč, Milan Kodrík, Karol Lenner, Gusto Jošík a Bajo Vestenický.